herpy

GEKKOER

Eastern spiny-tailed gecko

Strophurus williamsi

Strophurus williamsi er en lille træboer fra det tørre indre af det østlige Australien. Ryggen og halen er besat med gulorange pigge, og når den bliver truet, sprøjter den en sej, ildelugtende væske ud af halen. Den soler sig gerne om dagen, men jager mest i skumringen og om natten. Der findes kun få pålidelige pasningsoplysninger om netop denne art, så den egner sig bedst til erfarne holdere.

Familie: Diplodactylidae Tidligere navn: *Diplodactylus williamsi* Udgivet 15. november 2026

SPECIFIKATIONER

DYRET

Voksenstørrelse	**10-13 cm** total længde inkl. hale
Levetid	**4-10 år**
Aktiv	**Dag, skumring og nat**
Levevis	**Træboende**
Biotop	**Halvørken og savanne**
Sværhedsgrad	**Erfaren**

PASNING

Min. terrarie	**45 × 45 × 60 cm** L × B × H til 1 voksent dyr
Temperatur, dag	**25-30 °C**
Hotspot	**30-32 °C**
Temperatur, nat	**18-25 °C**
Luftfugtighed	**40-60 %**
UVB	**Anbefalet** Ferguson-zone 2
Kost	**Insekter**
Holdes	**Enkeltvis eller parvis**

AVL

Formering	**Æglæggende**
Kuldstørrelse	**1-2 æg**
Kuld pr. år	**2-5**
Inkubation	**43-80 dage** ved 27-30 °C

BESKYTTELSE OG PAPIRER

CITES	**Appendiks III**
EU-bilag	**Bilag C**
IUCN	**Ikke truet (LC)**

Slægten Strophurus står siden 22. juni 2022 på CITES liste III (opført af Australien) og i bilag C i EU's forordning 338/97. Køb og salg inden for EU kræver ingen CITES-papirer, men ved indførsel fra lande uden for EU skal dyret have CITES-eksporttilladelse eller oprindelsescertifikat fra afsenderlandet, og indførslen skal anmeldes ved grænsen. Australien forbyder udførsel af vilde dyr, så dyr i handlen er opdrættet i fangenskab. Spørg altid sælgeren om opdrætsbevis.

Om arten

Strophurus williamsi er en slank, lille gekko med en grå til gråbrun grundfarve, mørkere pletter og ofte et net- eller ternet mønster på ryggen. Undersiden er lys med små brune eller sorte prikker, og øjnene har en orange til rød ring om iris. Det mest iøjnefaldende kendetegn er de spidse, gulorange tuberkler: to næsten parallelle rækker langs ryggen og fire rækker pigge langs halen. Tæerne er korte, flade og brede med store hæftelameller, så den klatrer let på både bark og glatte flader.

Arten blev beskrevet i 1963 af den amerikanske herpetolog Arnold Kluge under navnet *Diplodactylus williamsi* og er siden flyttet til slægten *Strophurus*. Navnet hylder herpetologen Ernest Williams. Slægten er kendt for sit forsvar: Halen har kirtler, der kan sprøjte en sej, klæbrig og stærkt lugtende væske mod en angriber, og gekkoen sigter ved at krumme halen. Den kan

også rejse sig højt med krum ryg og vifte langsomt med halen, mens den spærrer munden op og viser en kraftigt blå eller gul mundhule. Fordi forsvaret virker, mister den sjældnere halen end mange andre gekkoer.

Den er 10-13 cm lang inklusive hale. Fra snude til kloak måler den 4-7 cm, og halen er omkring 5 cm. Hannerne har præanale porer, som hunnerne mangler. Vægten er ikke dokumenteret. Levealderen i fangenskab er heller ikke opgjort for arten; for pighalegekkoerne under ét angives 4-10 år, og enkelte dyr bliver ældre. Ligesom de nære slægtninge *Strophurus ciliaris* og *Strophurus taenicauda* lever den i træer og buske og ses ofte sole sig på tynde grene om dagen.

Udbredelse og levested

Strophurus williamsi er endemisk for det østlige Australien. Den findes i det nordøstlige New South Wales, i Queensland, i den sydøstlige del af South Australia og i det nordvestlige Victoria. Typelokaliteten er Warrumbungle-bjergene i New South Wales.

Udbredelsen er pletvis og strækker sig fra egnen omkring Cairns i nord til Adelaide i syd og mod vest til omkring Bourke. Størstedelen af bestanden findes i den halvtørre zone i det centrale New South Wales og det sydvestlige Queensland, og i Victoria lever den i mallee-krat og i Murray-Darling-skovene.

> **Oprindelig udbredelse:** Australien.

LEVESTED

Strophurus williamsi lever i åben skov og krat i det halvtørre indre af det østlige Australien: sklerofylskov, eukalyptusskov, savanne og mallee. Den forbindes med *Callitris*, ironbark-eukalyptus, *Casuarina*, spinifex og *Leptospermum*. Om dagen sidder den på tynde grene, hvor farverne camouflerer den, eller gemmer sig under løs bark og i hulheder i stammerne. Om natten søger den også føde på jorden omkring græstuer.

Klimaet er varmt og tørt med store udsving mellem dag og nat og mellem sommer og vinter. Artens foretrukne temperatur angives til 25-30 °C. Der foreligger ingen tal for luftfugtighed og vinterkulde i naturen for netop denne art, så værdierne nedenfor bygger på erfaringer med slægten *Strophurus* og er usikre.

Læs mere: Luftfugtighed, sprøjtning og ventilation

Pasning

TERRARIET

Der findes næsten ingen udførlige pasningsvejledninger til *Strophurus williamsi*, så målene her bygger på erfaringer med pighalegekkoerne generelt. Enkeltdyr, par eller trioer holdes nogle gange i terrarier fra 30 × 30 × 45 cm, men et terrarie på mindst 45 × 45 × 60 cm (længde × bredde × højde) til et voksent dyr giver bedre plads til en temperaturgradient. Højden er vigtigere end bundarealet, for gekkoen er en klatrer.

Indret med mange tynde grene i forskellige vinkler, bark og kork til skjul og en solid beplantning, gerne med kunstige eller hårdføre planter. Gekkoen sidder gerne højt og soler sig, så sørg for en gren tæt på varmekilden. Som bund passer en tør til let fugtig blanding af jord og sand med et lag blade, og et fugtigt skjul i den ene ende gør hudskifte nemmere. Terrariet skal være godt ventileret, fordi arten kommer fra et tørt klima.

Læs mere: Varme og temperatur

TEMPERATUR

Strophurus williamsi er varmekrævende og lever i et klima med stor døgnvariation. Brug en dagtemperatur på 25-30 °C i terrariet og et solested på omkring 30-32 °C, som gekkoen kan søge mod og forlade igen. Om natten slukkes varmen, og temperaturen må falde til stuetemperatur, omkring 22-25 °C om sommeren og ned til 18 °C i vinterhvilen. Dagtemperaturen svarer til artens foretrukne temperatur i naturen (25-30 °C). Solestedet og natværdierne er ikke dokumenteret for arten, men lånt fra pasningen af de nære slægtninge *Strophurus ciliaris* og *Strophurus taenicauda* og er derfor et skøn.

Brug en spotlampe med termostat over en gren, og mål med et digitalt termometer i toppen og i bunden. Bliver der konstant over 35 °C, udtørres og stresses gekkoen hurtigt.

Læs mere: Vinterhvile og årstider

LUFTFUGTIGHED OG VAND

Til *Strophurus williamsi* skal luftfugtigheden være moderat, omkring 40-60 %, og terrariet skal tørre helt op i løbet af dagen. Sprøjt let hver anden til tredje aften, så gekkoen kan drikke dråber fra blade og grene, og lad bunden tørre ud imellem. Lad aldrig terrariet stå vådt hele tiden, for det giver mug og hudproblemer hos en art fra et tørt klima.

Hav en lav skål med frisk vand i terrariet og skift det jævnligt. Fugtigheden er ikke dokumenteret specifikt for arten, så tallene er et forsigtigt skøn ud fra slægten. Et hygrometer viser, om værdierne holder.

LYS OG UVB

Strophurus williamsi soler sig i naturen, så den har gavn af UVB. Brug et T5 HO-rør med 6 % eller 10 % UVB, monteret over netlåget, så UV-indekset på de øverste grene ligger omkring 1-3, svarende til Ferguson-zone 2, med skygge i den anden ende af terrariet. Ferguson-zonen er ikke fastlagt for arten, så tallet er et skøn efter dens dagaktive levevis.

Hold lyset tændt omkring 12-14 timer om sommeren og færre timer i vinterhvilen, styret af et tænd-sluk-ur. Natten skal være mørk.

Læs mere: Lys og UVB

FODER

I naturen lever *Strophurus williamsi* af leddyr, især fårekyllinger, græshopper, møl, edderkopper og termitter. Giv i fangenskab en varieret blanding af små foderinsekter som fårekyllinger, små kakerlakker og små græshopper. Insekterne bør ikke være længere end afstanden mellem gekkoens øjne.

Fodr ungdyr hver dag eller hver anden dag og voksne to-tre gange om ugen. Pudr insekterne med kalk, og giv jævnligt kalk med D3-vitamin og et multivitaminpræparat. Frugt er ikke dokumenteret som en del af kosten, så hold dig til insekter.

Læs mere: Foderdyr: hold og avl Læs mere: Kalk, vitaminer og tilskud

ADFÆRD OG HÅNDTERING

Strophurus williamsi er mest et dyr at kigge på. Den er hurtig og nervøs og bør ikke håndteres mere end højst nødvendigt. Den kan sprøjte sin klæbrige, ildelugtende væske, og den kan miste halen, selv om det sker sjældnere end hos mange andre gekkoer. Tag aldrig fat i halen.

Om dagen sidder den ofte synligt og soler sig, og i skumringen bliver den for alvor aktiv. Hold et enkelt dyr eller et par, der har vænnet sig til hinanden, og sæt aldrig to hanner sammen, da de sandsynligvis vil slås. Der er kun få dokumenterede erfaringer med gruppeholdning hos arten, så vælg den forsigtigste holdform.

Avl

KØNSMODENHED OG KØNSBESTEMMELSE

Hos *Strophurus williamsi* har begge køn en kort, skrå række forstørrede, kødede skæl ved kloakken, men kun hannerne har præanale porer, og hos unge hanner bliver hemipenisbulerne bag kloakken synlige ved 6-12 måneders alder. Alder og vægt ved kønsmodenhed er ikke dokumenteret for arten. For pighalegekkoerne generelt angives 12-18 måneder, enkelte op til 24 måneder, og det er et rimeligt skøn her også. Brug som tommelfingerregel, at hunnen skal være fuldt udvokset og i god foderstand, før hun sættes i avl.

PARRING

I naturen yngler *Strophurus williamsi* fra september til februar, altså det australske forår og sommer. Hunnen kan parre sig igen allerede en time efter at have lagt æg. Der er ingen pålidelige oplysninger om vinterhvile i fangenskab for netop denne art, men *Strophurus ciliaris* og *Strophurus taenicauda* holdes køligere og med kortere dage i 8-10 uger om vinteren, og kønnene skilles imens. Sæt hannen til hunnen i hendes terrarie, og skil dem, hvis hun bliver presset.

ÆGLÆGNING OG KULD

Hunnen af *Strophurus williamsi* lægger 1-2 æg ad gangen og i gennemsnit omkring fem kuld om året. Der går mindst 24-42 dage mellem kuldene, og æglægningssæsonen varer fra september til januar. Hos de nære slægtninge *Strophurus ciliaris* og *Strophurus taenicauda* kommer der et nyt kuld hver tredje til sjette uge, så tallene hænger godt sammen. I naturen lægges æggene ved bunden af træer, under sten eller i forladte huller. Stil en æglæggekasse med 5 cm let fugtigt sand eller en blanding af sand og tørv i bunden af terrariet. Giv hende rigeligt med kalk og insekter i hele sæsonen.

INKUBATION

Flyt æggene af *Strophurus williamsi* forsigtigt til en inkubationsboks med let fugtig vermiculite eller perlite uden at vende dem. Angivelserne svinger fra klækning efter 45-80 dage ved 27-30 °C og en luftfugtighed på 70-80 % til 43-48 dage ved en gennemsnitlig inkubationstemperatur. Ungerne måler ved klækningen omkring 3 cm fra snude til kloak og 5 cm i alt. Om temperaturen påvirker ungernes køn, er ikke undersøgt for arten, så hold dig til midten af intervallet, til du har egne erfaringer.

OPDRÆT AF UNGER

Ungerne af *Strophurus williamsi* begynder at spise tre-fem dage efter klækningen. Hold hver unge for sig eller i små, ens grupper i en lille, godt ventileret boks med grene, et fugtigt skjul og et lunt solested. Giv de allermindste insekter, fx nyklækkede fårekyllinger og store bananfluer (*Drosophila hydei*), pudret med kalk, og fodr dagligt. Vækstrater er ikke dokumenteret for arten, så vej ungerne jævnligt og noter forløbet. Skil dem straks, hvis en unge bliver presset af de andre.

Sundhed og typiske fejl

Der foreligger ingen dyrlægefaglige oplysninger specielt om *Strophurus williamsi*, så listen bygger på almindelig viden om gekkoer fra tørre områder:

- For høj varme over længere tid med udtørring og appetitløshed til følge. Sørg for, at gekkoen kan trække væk fra solestedet til køligere zoner.
- Kalk- og D3-mangel, især hos unger og avlshunner. Det giver bløde kæber, krumme lemmer og rystelser. Brug kalk og UVB.
- Problemer med hudskifte, hvis luften er for tør. Giv et fugtigt skjul, og løsn rester af hud på tæer og halespids med lunkent vand.
- Skader fra forkert håndtering eller stress, herunder tab af halen.
- Mug og hudproblemer, hvis terrariet holdes permanent fugtigt.

Søg en dyrlæge med erfaring i krybdyr, hvis gekkoen taber sig, ikke spiser i flere uger eller ser slap og sløv ud.

Spørg altid dine kloge bekendte

Vejledningen er et godt sted at begynde, men den kan ikke erstatte erfaring. Dyr er forskellige, og meget af det vigtigste lærer man af dem, der har holdt arten i årevis. Tal med en avler, en erfaren holder eller en dyrlæge med forstand på krybdyr og padder, før du anskaffer dyret - og igen, hvis noget ser forkert ud.